

N° 25.542

ARREST van 2 juli 1985 (VIIe Kamer)

De HH. Depondt, kamervoorzitter, verslaggever, Tacq en Verschooten, staatsraden, en Mevr. Geens, eerste auditeur (gedeeltelijk gelijkkluidend advies)¹.

VERBOND VAN HET VLAAMS OVERHEIDSPERSONEEL t/ Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Financiën en Buitenlandse Handel (Mr Lambrechts) — Tussenkomende partij: V.Z.W. Association du Personnel Wallon et Francophone des Services Publics

I. BELANG (VEREIST OM VOOR DE RAAD VAN STATE EEN GEDING TE VOEREN) — Omstandigheden die een terugslag hebben op het belang — Opheffing of intrekking van de bestreden beslissing

Het belang om de nietigverklaring van de vaststelling van een taalkader te vorderen gaat verloren wanneer het bestreden besluit in de loop van het geding wordt opgeheven met ingang van de dag waarop het in werking was getreden.

II. OPENBARE AMBTENAREN EN BEAMBTEN — Syndicaal statuut — Rechtspleging — Koninklijk besluit van 20 juni 1955

III. TALEN IN BESTUURSZAKEN — Syndicale raadpleging

Geen wets- of verordeningsbepaling verplicht de minister om, bij de raadpleging van de betrokken syndicale organisaties, aan deze laatste de redenen uiteen te zetten die naar zijn mening de paritaire verdeling van de betrekkingen over de taalkaders moeten rechtvaardigen.

Zo het juist is dat de overheid die verplicht is het advies van bepaalde personen omtrent een ontwerp van beslissing of reglement in te winnen, aan de geraadpleegde personen voldoende inlichtingen moet verstrekken om deze in staat te stellen met de nodige kennis van zaken dit advies te verlenen, volgt hieruit nog niet dat de minister in de vraag om advies de motieven die zijn ontwerp ondersteunen, moet meedelen.

IV. TALEN IN BESTUURSZAKEN — Diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt — Centrale diensten — Taalkaders en trappen van de hiërarchie — Criteria voor de verdeling van de betrekkingen — Graden beneden die van directeur (1 en 2)

V. BEVOEGDHEID VAN DE RAAD VAN STATE — Bevoegdheid inzake geschillen nietigverklaring — Appreciatiebevoegdheid van de administratie — Algemeen (1)

VI. RIJKSPERSONEEL — Ministeriële departementen — Ministerie van Buitenlandse Handel — Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (2)

1. Het belang dat elk van de twee taalgebieden voor een centrale dienst heeft, houdt een feitelijke appreciatie in waarvoor de Raad van State zich niet in de plaats kan stellen van de daartoe bevoegde administratieve overheid.

Om wettig te zijn moet de appreciatie van dit belang gegrond zijn op objectieve en aanneembare criteria.

De Raad van State is wel bevoegd om na te gaan of de minister bij de evaluatie van het belang dat elk taalgebied voor de betrokken dienst vertegenwoordigt, zodanige criteria heeft gehanteerd en of hij ze op een redelijke wijze heeft toegepast.

2. Om het wezenlijk belang te bepalen dat het Nederlandse en het Franse taalgebied voor de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel vertegenwoordigen, moet vooreerst en hoofdzakelijk het aantal en de belangrijkheid van de zaken worden vastgesteld die respectievelijk in het Nederlands of in het Frans door de Dienst moeten worden verwerkt. De wettelijke verplichting voor de overheid om de verhouding te bepalen tussen de betrekkingen van de Nederlandse taalrol en deze van de Franse taalrol beantwoordt niet alleen aan de zorg van de wetgever om de zaken te doen behandelen in de door de wet opgelegde taal maar ook om de personeelsleden van elke taalgroep in staat te stellen de zaken die hen op taalbasis toegewezen worden te behandelen zonder hierbij t.o.v. van hun collega's van de andere taalrol met veel meer werk belast te worden. Een paritaire verdeling van de betrekkingen tussen de Nederlandse en de Franse taalgroep komt als niet wettig voor wanneer blijkt dat het aantal

¹ Het Auditoraat adviseerde de heropening van de debatten.

en de belangrijkheid van de zaken die moeten behandeld worden kennelijk groter zijn dan het aantal en de belangrijkheid van de zaken die in de andere taal moeten afgewikkeld worden.

Hierbij moet niet alleen rekening gehouden worden met de zaken uit elk taalgebied, maar ook met de zaken die in Brussel-Hoofdstad kunnen gelocaliseerd worden.

Wat het werkvolume betreft, moet deze verhouding normaal uit de cijfergegevens blijken.

In casu kan niet volgehouden worden dat de Minister van Buitenlandse Handel, de paritaire verdeling van de betrekkingen onder de Nederlandse en de Franse taalgroep op een kennelijk onredelijke evaluatie van de feitelijke toestand heeft gegrond.

VII. RIJKSPERSONEEL — Ministeriële departementen — Ministerie van Buitenlandse Handel — Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel

VIII. TALEN IN BESTUURSAZAKEN — Gewestelijke diensten — Diensten 1° waarvan de zetel gevestigd is in Brussel-Hoofdstad en waarvan de werkkring gemeenten bestrijkt die behoren tot het Nederlandse of het Franse taalgebied; 2° waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten uit Brussel-Hoofdstad, ofwel gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Nederlandse of het Franse taalgebied of uit beide gebieden bestrijkt — Personeel — Taalkaders

De taalkaders zijn bedoeld om de betrekkingen van een personeelsformatie volgens bepaalde criteria onder de personeelsleden van de Nederlandse taalrol en die van de Franse taalrol te verdelen en hebben derhalve alleen zin in de diensten waarvan het ambisgebied met het grondgebied van het Rijk overeenstemt of uitzonderlijk gemeenten uit de vier taalgebieden zou omvatten. Zij mogen derhalve niet de betrekkingen van de advies- en voorlichtingsbureaus van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel omvatten waarvan de werkkring niet het ganse land bestrijkt doch alleen het grondgebied van verscheidene gemeenten.

Gezien het verzoekschrift ingediend op 19 augustus 1980 namens het Verbond van het Vlaams Overheids-personeel (V.V.O.), door zijn algemeen voorzitter P. Stoppie, om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 4 juni 1980 tot vaststelling van de taalkaders van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 28 juni 1980;

Gezien het verzoekschrift ingediend op 2 december 1980 namens het V.V.O. door zijn algemeen voorzitter P. Stoppie, om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 23 oktober 1980 houdende vaststelling van de taalkaders van het personeel van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 6 november 1980;

Gelet op de beslissingen resp. d.d. 7 juli 1980 en 24 november 1980 van het Hoofdbestuur van het V.V.O. tot machtiging van zijn algemeen voorzitter om onderhavige beroepen in te stellen;

Gelet op de beslissingen resp. van 8 oktober 1980 en 6 mei 1981 van de raad van beheer van de v.z.w. Association du personnel Wallon et Francophone des Services Publics om als tussenkomen partij in onderhavige beroepen voor de Raad van State op te treden;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst van 31 oktober 1980 en 7 mei 1981;

Gelet op de beschikkingen van 12 november 1980 en 14 mei 1981 die de tussenkomst van L'Association du Personnel Wallon et Francophone des Services Publics toelaat;

.....

1. Overwegende dat de feiten als volgt kunnen samengevat worden:

Zaak n^o A. 26.543/VII-3523.

1.1. Op 3 maart 1980 werd het V.V.O. door de Minister van Buitenlandse Handel om advies verzocht betreffende een ontwerp van taalkaders voor het personeel van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel.

1.2. Op 13 maart 1980 verleende het V.V.O. een ongunstig advies, hoofdzakelijk omdat het ontwerp, zonder verantwoording, een 50/50 verdeling vooropstelde van de betrekkingen tussen de personeelsleden van de Nederlandse en de personeelsleden van de Franse taalrol, dan wanneer het belang van de taalgebieden voor de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel diende gemeten te worden op basis van het belang van de export en het aantal uitvoerbedrijven in elk landsgedeelte.

1.3. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht verleende op 27 maart 1980 een gunstig advies. Zij aanvaardde de redenen opgegeven door de Minister om de betrekkingen paritair over de beide taalkaders te verdelen. Daarop werd het eerste bestreden koninklijk besluit genomen.

Zaak n^o A. 26.818/VII-3638.

2.1. Ingevolge de zesde sociale programmatie voor de overheidsdiensten werd bij koninklijk besluit van 20 september 1979 het personeelskader van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel, zoals het vastgesteld

was bij koninklijk besluit van 5 juni 1968, licht gewijzigd. Zo dienden de taalkaders van de dienst zoals ze vastgesteld waren door het eerste bestreden koninklijk besluit van 4 juni 1980, aan het nieuwe personeelsbestand aangepast te worden. Een ontwerp werd daartoe opgemaakt dat het vorige koninklijk besluit van 4 juni 1980 zou vervangen en dat zoals dit besluit alle betrekkingen op elke trap van de 9 trappen van de hiërarchie, op paritaire basis onder de twee taalgroepen verdeelde.

2.2. Het V.V.O. dat omtrent dit ontwerp op 11 juli 1980 werd geraadpleegd, verleende op 20 augustus 1980 een ongunstig advies omdat het ontwerp *«de betrekkingen niet verdeelt volgens het wettelijk bepaalde criterium nl. het wezenlijk belang van het Nederlandse, respectievelijk het Franse taalgebied en dat trouwens geen enkele verantwoording voor de voorgestelde verdeling gegeven wordt»*.

2.3. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht verleende op 2 oktober 1980 een gunstig advies.

3. Ontvankelijkheid van het eerste annulatieberoep.

3.1. Overwegende dat het eerst bestreden koninklijk besluit — dit van 4 juni 1980 — in zijn geheel vervangen werd door het tweede bestreden koninklijk besluit — dit van 23 oktober 1980 — waarbij de taalkaders van het personeel van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel werden vastgesteld; dat om die reden artikel 2 van dit laatste koninklijk besluit, het koninklijk besluit van 4 juni 1980 opheft en artikel 3 de nieuwe taalkaders met terugwerkende kracht in werking doet treden op 28 juni 1980, zijnde de datum waarop het koninklijk besluit van 4 juni 1980 in werking was getreden (datum van zijn bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*); dat hieruit voortvloeit dat de verzoekende partij in de loop van het geding het vereiste belang heeft verloren om de vernietiging van het koninklijk besluit van 4 juni 1980 te vorderen; dat zelfs indien haar tweede annulatieberoep gegrond mocht bevonden worden, de vernietiging van het koninklijk besluit van 23 oktober 1980 in alle geval zou beperkt worden tot het artikel 1 dat de taalkaders vaststelt, artikel 3 dat de datum van inwerkingtreding van het besluit vaststelt en artikel 4 dat de Minister met de uitvoering belast; dat artikel 2 tot opheffing van het koninklijk besluit van 4 juni 1980 in alle geval zou behouden blijven omdat de verzoekende partij die in haar eerste beroep precies de vernietiging van dit besluit vorderde geen enkel belang heeft, om dit besluit ingevolge de vernietiging van de opheffing, te doen herleven.

4. Wat de grond betreft van het tweede annulatieberoep.

4.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel tot vernietiging de schending inroept van artikel 54, tweede lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, doordat de vraag om advies d.d. 3 maart 1980 die zij vanwege de Minister ontving omtrent het ontwerp van de bedoelde taalkaders *«niet gestaafd was met de onontbeerlijke passende gegevens tot rechtvaardiging van de voorgestelde verdeling der betrekkingen op grond van het wettelijk voorgeschreven criterium»*;

4.2. Overwegende dat luidens artikel 54, eerste lid van voornoemde wetten, de maatregelen tot uitvoering ervan, *«niet moeten onderworpen worden aan de adviezen die voorgeschreven zijn door de syndicale statuten»*; dat echter krachtens het tweede lid van dit artikel, *«wanneer de maatregelen rechtstreeks betrekking hebben op de rechtspositie van het personeel, de erkende syndicale organisaties nochtans worden geraadpleegd»*;

4.3. Overwegende dat de verzoekende partij als erkende syndicale organisatie, op grond van hierboven vermelde bepaling, op 3 maart 1980 door de Minister om advies werd verzocht omtrent het ontwerp van taalkaders dat nadien het koninklijk besluit van 4 juni 1980 zou worden; dat wat het ontwerp betreft dat naderhand het bestreden koninklijk besluit van 23 oktober 1980 is geworden, de verzoekende partij op 11 juli 1980 om advies gevraagd werd; dat zoals de verzoekende partij beweert, deze vragen om advies geen rechtvaardiging bevatten van de principiële paritaire verdeling der betrekkingen tussen de personeelsleden van de Nederlandse taalrol en de personeelsleden van de Franse taalrol die in het ontwerp van taalkaders tot uiting kwam;

4.4. Overwegende dat geen wets- of verordeningsbepaling de Minister verplichtte om bij de raadpleging van de betrokken syndicale organisaties, aan deze laatste de redenen uiteen te zetten, die naar zijn mening de paritaire verdeling moesten rechtvaardigen; dat zo het juist is dat de Overheid die verplicht is het advies van bepaalde personen omtrent een ontwerp van beslissing of reglement in te winnen, aan de geraadpleegde personen voldoende inlichtingen moet verstrekken om deze in staat te stellen met de nodige kennis van zaken dit advies te verlenen, hieruit nog niet volgt dat de Minister in de vraag om advies de motieven die zijn ontwerp ondersteunen moet mededelen; dat in onderhavig geval de verzoekende partij in de toelichting van haar advies van 13 maart 1980 precies bewijst dat ze over voldoende gegevens beschikte om met kennis van zaken dit advies te verlenen; dat het middel niet gegrond is;

5.1. Overwegende dat in een tweede middel de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 43, § 3, eerste lid, van de meergenoemde taalwetten doordat het bestreden koninklijk besluit de betrekkingen van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel paritair tussen de personeelsleden van de twee taalgroepen verdeelt, terwijl deze verhouding niet overeenstemt met het belang dat het Nederlands en het Frans taalgebied voor deze Dienst vertegenwoordigen;

5.2. Overwegende dat luidens het artikel 43, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde taalwetten, *«de Koning voor iedere centrale dienst het aantal betrekkingen bepaalt dat aan het Nederlands en aan het Frans kader dient toegewezen met inachtneming, op alle trappen van de hiërarchie, van het wezenlijk belang dat de Nederlandse en*

Franse taalgebieden respectievelijk voor iedere dienst vertegenwoordigen. Nochtans van de rang van directeur af en daarboven, worden de betrekkingen op alle trappen van de hiërarchie, in gelijke mate toegewezen aan de beide taalkaders»;

5.3. Overwegende dat voor de toepassing van de taalwetten, de betrekkingen van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel in 9 trappen van de hiërarchie zijn ingedeeld waarvan de 1^e en de 2^e trap de betrekkingen omvatten gelijk aan of hoger dan deze van directeur; dat in onderhavig middel de verzoekende partij blijkbaar slechts de verdeling op paritaire basis bestrijdt in de trappen 3 tot en met 9;

5.4. Overwegende dat het belang voor een centrale dienst van elk van de twee taalgebieden een feitelijke appreciatie inhoudt waarvoor de Raad van State zich niet in de plaats kan stellen van de daartoe bevoegde administratieve overheid t.w. in onderhavig geval de Minister van Buitenlandse Handel; dat evenwel de appreciatie van dit belang, om wettig te zijn, gegrond moet zijn op objectieve en aanneembare criteria; dat de Raad van State wel bevoegd is om na te gaan of de Minister bij de evaluatie van het belang dat elk taalgebied voor de betrokken dienst vertegenwoordigt, zodanige criteria heeft gehanteert en of hij ze op een redelijke wijze heeft toegepast;

5.5. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift volgende criteria in aanmerking neemt om het bedoelde belang van elk taalgebied en van de Brusselse regio te bepalen:

- de gerealiseerde uitvoer door de in elk taalgebied gevestigde ondernemingen;
- het aantal ondernemingen op vrijwillige basis ingeschreven in het exporteursregister van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel;
- het aantal bezoeken gebracht aan de gewestelijke kantoren van de dienst;
- het aantal firma's die een interventie van het Fonds voor Buitenlandse Handel hebben gevraagd;
- het aantal dossiers te behandelen door de juridische dienst;

5.6. Overwegende dat aan de hand van de aldus bekomen cijfers de verzoekende partij vaststelt dat ze allen ten voordele van het Nederlands taalgebied uitvallen en dat zij hieruit afleidt dat een verhouding 50 % N en 50 % F die in de bestreden taalkaders wordt uitgewerkt *«niet het belang van elk der taalgebieden weerspiegelt»*;

5.7. Overwegende dat de voornoemde door de verzoekende partij weerhouden criteria dezelfde zijn als deze welke de raad van beheer van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel tijdens zijn vergadering van 13 oktober 1977, op voorstel van de Algemene Directie van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel, in overweging had genomen; dat dezelfde criteria ook door de toenmalige Minister van Buitenlandse Handel, in aanmerking werden genomen om in november 1978 een ontwerp van taalkaders uit te werken waarin voor de trappen 3 tot en met 9, 191 betrekkingen aan de Nederlandse taalrol en 126 betrekkingen aan de Franse taalrol werden toegekend, t.t.z. een verhouding van 60 % N tot 40 % F;

5.8. Overwegende dat in 1980 de Minister van Buitenlandse Handel, een gans verschillende visie had omtrent het belang dat elk taalgebied voor de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel vertegenwoordigde; dat hij op 18 maart 1980 een zogenoemd *«Synthese memorandum»* aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht liet worden waarin hij hoofdzakelijk betoogde:

— dat uit de gegevens die de dienst hem verstrekt had *«bezwaarlijk objectieve criteria konden worden gepuurd ... omdat deze gegevens er op wijzen dat cijfers en percentages aan schommelingen onderhevig zijn, wat niet te verwonderen is vermits de exportbedrijvigheid en de exportgeneigdheid in ruime mate worden bepaald door wisselvallige factoren»*;

— dat in bepaalde gevallen de cijfers in het voordeel zijn van de Franse taalgroep als b.v. het aantal in 1979 ingediende aanvragen tot tussenkomst van het Fonds voor Buitenlandse Handel en dat de cijfergegevens ook vervalst worden wat het werkvolume betreft, door de beroepsverenigingen die meestal in Brussel gevestigd zijn;

— dat het aan de hand van de geciteerde voorbeelden vrijwel onmogelijk blijkt betrouwbare cijfergegevens naar voren te brengen om te komen tot een objectieve verdeling op taalbasis van het werkvolume bij de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel;

— dat het probleem derhalve op een andere manier moet worden benaderd;

— dat *«rekening moet worden gehouden met een van de grondprincipes van de taalwetgeving dat in herinnering werd gebracht in het arrest n° 16.342 van 2 april 1974 waarbij de Raad van State er op wijst dat de Koning bij de vaststelling van de taalkaders moet rekening houden met het behandelende werkvolume zonder daarbij de morele of materiële belangen van één der taalgemeenschappen in het gedrang te brengen of een aanslag te plegen op de eerbied voor één van de nationale talen»*;

— dat volgens het regeerakkoord van 1 april 1979 de Buitenlandse Handel tot het domein van de nationale bevoegdheid blijft behoren en dat luidens artikel 57 van dit akkoord, in de nationaal gebleven domeinen *«wettelijke en verordenende bepalingen worden genomen ten einde het evenwicht van de invloeden en de gelijkheid van inspraak van de twee gemeenschappen te bewaren, alsmede elke discriminatie te voorkomen»*;

— dat het principe van de pariteit aangenomen werd voor de taalkaders van de Nationale DelcredereDienst en van de administratie van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking, waarvan de acties «*verwant zijn met deze van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel*»;

— dat, in bijkomende orde, de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel de «*dwingende plicht heeft er voor te zorgen dat de exportinspanningen dezelfde omvang bereiken over gans het grondgebied*» en dat omwille van haar «*nationale zending*» de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel te vergelijken is met het Ministerie van Economische Zaken «*waarvoor evenens paritaire taalkaders worden ingesteld*»;

5.9. Overwegende dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar advies van 27 maart 1980 «*akkoord ging met de verantwoording van de Minister*» en dat zij er rekening mede hield «*dat het wezenlijk belang (van elk taalgebied) in een instelling als de B.D.B.H. een minder objectief gegeven is vermits het werkvolume er beïnvloed wordt door het gevoerde beleid en de actie zich voornamelijk buiten België richt, waardoor mathematische criteria geen bestendige verhouding kunnen bepalen*»;

5.10. Overwegende dat om het «*wezenlijk belang*» te bepalen dat het Nederlandse en het Franse taalgebied voor de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel vertegenwoordigen, vooreerst en hoofdzakelijk het aantal en de belangrijkheid van de zaken moeten worden vastgesteld die resp. in het Nederlands of in het Frans door de Dienst moeten worden verwerkt; dat de wettelijke verplichting voor de Overheid om de verhouding te bepalen tussen de betrekkingen van de Nederlandse taalrol en deze van de Franse taalrol niet alleen beantwoordt aan de zorg van de wetgever om de zaken te doen behandelen in de door de wet opgelegde taal maar ook om de personeelsleden van elke taalgroep in staat te stellen de zaken die hen op taalbasis toegewezen worden te behandelen zonder hierbij t.o.v. van hun collega's van de andere taalrol met veel meer werk belast te worden; dat derhalve een paritaire verdeling van de betrekkingen tussen de Nederlandse en de Franse taalgroep als niet wettig voorkomt wanneer blijkt dat het aantal en de belangrijkheid van de zaken die moeten behandeld worden kennelijk groter zijn dan het aantal en de belangrijkheid van de zaken die in de andere taal moeten afgewikkeld worden; dat hierbij niet alleen rekening moet worden gehouden met de zaken uit elk taalgebied maar ook met de zaken die in Brussel-Hoofdstad kunnen gelocaliseerd worden; dat deze verhouding wat het werkvolume betreft, normaal uit de cijfergegevens moet blijken;

5.11. Overwegende dat de Minister voor Buitenlandse Handel in zijn hierboven vermelde nota van 18 maart 1980 van oordeel was dat de cijfergegevens die zowel door de Algemene Directie van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel als door de raad van beheer in 1977 in overweging waren genomen, geen objectieve en zekere grondslag opleverden om een juiste verhouding te kunnen vaststellen tussen de betrekkingen die resp. aan de Nederlandse en de Franse taalgroep moesten toegekend worden; dat ook de Algemene Directie van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel, wanneer zij in 1977 deze cijfergegevens als criteria voor het bepalen van de taalverhouding vooropstelde, het voorbehoud had gemaakt omtrent de bewijswaarde van deze gegevens en dat zij bovendien deze gegevens alleen gebruikte om een verhouding 60 % N — 40 % F voor te stellen voor die diensten «*waarop de exportactiviteit van de ondernemingen rechtstreeks van enige invloed kan zijn*» (127 betrekkingen) terwijl ze voor de overige 190 betrekkingen van de zogenoemde administratieve diensten de 50/50 verhouding voorstelde; dat tijdens de vergadering d.d. 13 oktober 1977 van de raad van beheer van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel, geen meerderheid bestond om de door de algemene directie voorgestelde verhoudingen als gegrond te aanvaarden maar dat «*om uit het slop te geraken*» de voorgestelde 60 N/40 F verhouding tenslotte als «*verzoeningsvoorstel*» met tien stemmen voor en drie tegen goedgekeurd werd terwijl vijf leden zich onthielden; dat in deze omstandigheden niet kan volgehouden worden dat de Minister van Buitenlandse Handel, de paritaire verdeling van de bedoelde betrekkingen onder de Nederlandse en de Franse taalgroep, op een kennelijk onredelijke evaluatie van de feitelijke toestand in 1980 heeft gegrond; dat aangezien de bevoegdheid terzake van de Raad van State tot een toetsing aan de redelijkheid is beperkt, het tweede middel niet kan aanvaard worden;

6.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een derde middel de schending inroep van artikel 38, § 1, van de gecoördineerde taalwetten doordat het bestreden koninklijk besluit taalkaders invoert in de gewestelijke diensten waarvan de werkkring gemeenten uit het Nederlands taalgebied zonder faciliteiten omvat en waarvan de zetel in dit gebied is gevestigd en aldus betrekkingen toekent aan ambtenaren van de Franse taalrol;

6.2. Overwegende dat luidens artikel 38, § 1, van de gecoördineerde taalwetten «*in de diensten als bedoeld in artikel 33 of 34, § 1, (dit zijn de gewestelijke diensten) niemand tot een ambt of betrekking kan worden benoemd of bevorderd indien hij de taal van het gebied niet kent*»;

6.3. Overwegende dat in strijd met de bewering van de verzoekende partij, de tegenpartij ontkent dat ambtenaren van de Franse taalrol in de voornoemde diensten zijn tewerkgesteld; dat het middel van de verzoekende partij zoals het hierboven onder 6.1. werd weergegeven, hoofdzakelijk betoogt dat het koninklijk besluit taalkaders invoert in gewestelijke diensten;

6.4. Overwegende dat volgens de tegenpartij de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel in uitvoering van zijn organieke wet, te Brugge, Gent, Hasselt, Antwerpen, Leuven, Charleroi, Mons, Luik, Namen en Libramont, «*Advies- en voorlichtingsbureaus*» heeft opgericht waarvan de personeelsleden blijven deel uitmaken van de centrale administratie van de Belgische Dienst; dat ze door deze centrale administratie worden aangeworven en van daaruit naar de advies- en voorlichtingsbureaus werden gedetacheerd en dat zij alleen tot taak hebben «*gegevens over exportproblemen in te zamelen*» en deze zonder voorafgaandelijke behandeling naar de centrale dienst door te sturen;

6.5. Overwegende dat de taalkaders die door het bestreden koninklijk besluit worden vastgesteld, alle betrekkingen van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel omvatten, ook deze welke voor de voornoemde advies- en voorlichtingsbureaus zijn voorzien; dat de werkring van deze bureaus klaarblijkelijk niet het ganse land bestrijkt doch wel zich uitstrekt tot het grondgebied van meer dan een gemeente; dat deze bureaus derhalve gewestelijke diensten zijn die onderworpen zijn aan de artikelen 32 tot en met 38 van de gecoördineerde wetten; dat behoudens het uitzonderlijke geval bepaald in artikel 35, § 2, van een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten uit vier taalgebieden bestrijkt, voor de gewestelijke diensten geen taalkaders moeten noch zelfs mogen worden opgemaakt; dat immers de taalkaders bedoeld zijn om de betrekkingen van een personeelsformatie volgens bepaalde criteria onder de personeelsleden van de Nederlandse taalrol en de personeelsleden van de Franse taalrol te verdelen en dat de taalkaders derhalve alleen zin hebben in de diensten waarvan het ambtsgebied met het grondgebied van het Rijk overeenstemt of uitzonderlijk «gemeenten uit de vier taalgebieden» zou omvatten; dat terzake dit niet het geval blijkt te zijn, zodat de bestreden taalkaders niet de betrekkingen van de advies- en voorlichtingsbureaus mochten omvatten; dat het middel gegrond is;

7.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een laatste middel de schending aanvoert van artikel 43, § 3, laatste lid, van de gecoördineerde taalwetten van 18 juli 1966, doordat het bestreden koninklijk besluit voor de directiebetrekkingen niet van de paritaire verdeling is afgeweken; dat volgens haar «*het evident is dat wanneer voor de trappen 3 tot en met 9 zeer sterk moet worden afgeweken van de 50/50 verhouding wegens het veel groter wezenlijk belang van het Nederlands taalgebied, die afwijking haar terugslag moet hebben in de verdeling van de directiebetrekkingen*»;

7.2. Overwegende dat luidens voornoemd artikel 43, § 3, eerste lid, de betrekkingen van de graad van directeur af en daarboven, op alle trappen van de hiërarchie in gelijke mate toegewezen worden aan beide kaders en dat volgens het laatste lid van deze § 3, de Koning na raadpleging van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, bij een in Ministerraad overlegd en met redenen omkleed besluit, van de regel van de numerieke gelijkheid tussen de directiebetrekkingen kan afwijken «*ten behoeve van de centrale diensten waarvan de attributen of de werkzaamheden de Nederlandse en Franse taalgebieden in ongelijke mate betreffen*»;

7.3. Overwegende dat uit voornoemde bepalingen blijkt dat de paritaire verdeling van de directiebetrekkingen de regel is en dat de afwijking van deze regel aan bijzonder strenge vormvereisten is onderworpen; dat zelfs wanneer, wegens het wezenlijk belang dat de Nederlandse en Franse taalgebieden voor een dienst vertegenwoordigen, de verdeling van de betrekkingen onder deze van directeur in ongelijke mate mag gebeuren, hieruit nog niet volgt dat deze ongelijkmatige verdeling moet doorgetrokken worden op het niveau van de directiebetrekkingen;

7.4. Overwegende dat bij het onderzoek van het tweede middel gebleken is dat de Minister niet kennelijk onredelijk is geweest wanneer hij de betrekkingen van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel op paritaire basis tussen de personeelsleden van de Nederlandse taalrol en deze van de Franse taalrol verdeeld heeft; dat hieruit volgt dat, uiteraard geen reden was om af te wijken van de regel van de pariteit die voor de directiebetrekkingen geldt; dat het middel niet gegrond is,

BESLUIT:

Artikel 1. — De zaken n°s 26.543/VII-3523 en 26.818/VII-3638 worden samengevoegd.

Artikel 2. — Het eerste beroep tot vernietiging van het koninklijk besluit van 4 juni 1980 wordt verworpen.

Artikel 3. — Het koninklijk besluit van 23 oktober 1980 houdende vaststelling van de taalkaders van het personeel van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel, wordt vernietigd in zoverre de taalkaders die het bepaalt, de betrekkingen omvatten van de advies- en voorlichtingsbureaus van voornoemde dienst.

Artikel 4. — Het tweede beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 5. — Dit arrest zal in het *Belgisch Staatsblad* bij uittreksel worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het gedeeltelijk vernietigd koninklijk besluit van 23 oktober 1980.

Artikel 6. — De kosten van het eerste beroep, bepaald op zevenhonderd vijftig frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van het tweede beroep, bepaald op zevenhonderd vijftig frank, komen ten laste van de tegenpartij.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op achthonderd frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.